

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X

zastoupen JUDr. Tomášem Truschingerem, advokátem
sídlem AK Bašty, 413/2, 602 00 Brno

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Tomáši Truschingerovi, advokátu sídlem AK Bašty 413/2, Brno, **se přiznává** odměna za zastupování v soudním řízení ve výši **24 741,60 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně na náklady státu ve lhůtě **do 60 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) napadl žalobce rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná rozhodla o námitkách proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná zamítla žádost o přiznání invalidního důchodu ve smyslu ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „Institut“) ze dne 28. 1. 2025, podle něhož žalobce nebyl uznán invalidním, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 15 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k posouzení otázky invalidity žalobce plyne, že žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu, včetně uplatněných námitek.
4. Novým posudkem o invaliditě ze dne 25. 3. 2025 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce přitom posudkový lékař žalované označil vertebrogenní onemocnění – klinicky iritačně zánikový polyradikulární syndrom L4-S1 vpravo, L5 vlevo, klinické oslabení plantární flexe vpravo a hyporeflexe L2-4 vpravo. Jde podle jeho názoru o lehké funkční postižení páteře s poruchou statiky a dynamiky, polytopními blokády s omezenou pohyblivostí a svalovou dysbalancí, insuficiencí svalového korzetu a projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem.
5. Posudková kvalifikace byla Institutem provedena podle zdravotního postižení uvedeného v kapitole XIII., oddílu E (dorzopatie) položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen vyhl. č. 359/2009 Sb. nebo „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 - 20 %. Pokles pracovní schopnosti byl stanoven na horní hranici rozmezí zvolené položky. S přihlédnutím k profesi žalobce byla horní hranice položky dále zvýšena o maximálně možných 10 %. Ostatní zdravotní postižení byla zohledněna v hodnocení poklesu pracovní schopnosti na horní hranici dané položky. Výsledný pokles pracovní schopnosti činí tedy 30 %.
6. Oproti zjišťovacímu posudku Institutu aplikoval lékař Institutu v námitkovém řízení posudková kritéria odlišně, avšak podle jeho názoru přílehavěji zjištěnému zdravotnímu stavu. Nicméně ani tento odlišný přístup nevedl ke změně závěru o tom, že žalobce není invalidní. Z uvedených důvodů byly námitky žalobce zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

III. Žaloba

7. V žalobě a jejím doplnění ustanoveným zástupcem z řad advokátů žalobce namítal nesprávné posouzení svého zdravotního stavu posudkovými lékaři. Žalobce uvádí, že v rámci uvedeného správního řízení nebyl nedostatečným způsobem zjištěn skutkový stav,

a to v rozsahu zdravotního posouzení žalobce. Žalobce uvádí, že dle posudku Institutu, na základě kterého bylo vydáno napadené rozhodnutí, nebyly zohledněny všechny zdravotní potíže a ani žalobce nebyl shlednut k posouzení posudkovým lékařem, který vycházel pouze z předložených zpráv. Na základě neprovedené lékařské prohlídky posudkového lékaře a nesprávném zohlednění zdravotního stavu žalobce dle předložených lékařských zpráv, které byly podkladem pro závěry posudku, tak bylo přistoupeno k vydání rozhodnutí, které je založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci. Na tomto základě považuje žalobce vydané rozhodnutí za nezákonné a nesprávné

8. Uvedl, že trpí výrazným omezením hybnosti, bolestmi a musí chodit o berlích. Má poruchy rovnováhy a silné bolestivé stavy, které zásadně omezují jeho schopnost fungovat v běžném životě. Žalobce je v pracovní neschopnosti od 13. 12. 2023 až dosud. Podstupuje pravidelnou fyzioterapii, která má jeho stav zlepšit, ale doposud vedla spíše ke zhoršení. Jeho stav není stabilizován.
9. Žalobce podrobně popsal okolnosti svého úrazu ze dne 13. 12. 2023 (při manipulaci s mechanickým manipulačním vozíkem). Po akutní léčbě a provedení zjišťovacích vyšetření nebylo potvrzeno zánětlivé onemocnění (ankylozující spondylitida), ale projevílo se poškození meziobratlových plotének a otok sakroiliakálních kloubů (CT a MRI). Bolesti se rychle rozšířily do oblasti celé pánve a postupně žalobce vyřadily z běžného života – po několik měsíců nebyl schopen běžných činností, chůze, sedu ani vstát z lůžka bez pomoci druhé osoby. Následně byl žalobce veden v revmatologické ambulanci, kde se postupně vylučovaly různé diagnózy. Až po více než půl roce se dostal ke specialistovi zabývajícímu se funkčními poruchami chůze. Rehabilitace byla zahájena až 11 měsíců po úrazu. Mezitím se žalobce sám snažil zlepšovat svůj zdravotní stav vlastní pílí, cvičením a masáží. Postupně se dostal z invalidního vozíku k chůzi o berlích. Absolvoval i lázeňskou léčbu, která však neměla žádný pozitivní efekt, naopak dočasně zhoršila jeho obtíže, protože rehabilitační metody nebyly vhodně zvoleny.
10. Závěry ze zobrazovacích vyšetření (CT a magnetická rezonance prokázaly) subluxaci obratle L5/S1 (částečné vykloubení obratle) vzniklé po nefyziologickém pohybu při úrazu, nestabilitu obratle L5, který se při předklonu posouvá o 2–5 mm při pohybové aktivitě, což způsobuje bolesti, dále zúžení meziobratlového prostoru a počínající změny kloubů páteře, dále také otok (edém) v oblasti křížokyčelních kloubů.
11. Žalobce podrobně popsal negativní vlivy svého zdravotního poškození, které mu působí fyzická omezení: omezenou schopnost zvedat a přenášet břemena, neschopnost dlouhodobě stát, sedět nebo se ohýbat, dále potřebu častých přestávek a odpočinku kvůli bolestem zad a těla, zhoršenou koordinaci pohybů a omezený rozsah pohybu trupu. Žalobce zdůraznil efekt na svou pracovní schopnost, který spočívá především neschopností výkonu manuálních činností a administrativních a kancelářských činností problémy při dlouhodobém sezení a soustředění.
12. Závěrem žalobce uvedl, že žalovaná neposoudila řádně a objektivně jeho zdravotní stav a je zapotřebí související úkony provést znovu. Žádal, aby byl jeho zdravotní stav opětovně posouzen v rámci řízení před soudem, přičemž trval na osobní účasti na tomto jednání posudkové komise. Žalobce dále doplnil lékařské zprávy, a to zprávu FN U sv. Anny ze dne 21. 8. 2025 a zprávu MUDr. V. ze dne 14. 8. 2025.

13. Z uvedených důvodů navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

14. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 15. 10. 2025 shrnula obsah napadeného rozhodnutí a průběh správního řízení o žádosti ze dne 18. 12. 2024. Podle posudku Institutu vypracovaného v námitkovém řízení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 cit. vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 30 %.
15. S ohledem na uvedený posudek žalovaná vydala napadené rozhodnutí. Je přesvědčena, že po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce byl posudkem vypracovaným lékařem Institutu plně posouzen a zjištěn jeho zdravotní stav. Při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Posudek považuje žalovaná za objektivní. Ve věci žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
16. Za současného stavu věci nezbyvá žalované než setrvat na napadeném rozhodnutí. Proto navrhla krajskému soudu, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

V. Řízení před krajským soudem

17. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
18. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu vycházel soud z posudkového a dávkového spisu předložených žalovanou a dalšího dokazování při jednání soudu.
19. Ze **spisové dokumentace** vyplývá, že žalobce podal dne 18. 12. 2024 žádost o přiznání invalidního důchodu od skončení výplaty nemocenského. V pracovní neschopnosti byl ode dne 13. 10. 2023 v důsledku pracovního úrazu (spadl na něho vozík plný nákladu). Posudkový spis Institutu obsahuje veškeré relevantní lékařské zprávy, včetně nálezů z října 2023 (poúrazových zjišťovacích vyšetření – rentgenové, magnetické rezonance a počítačové tomografie), propouštěcí zprávu z lázeňské léčby v Lázních Darkov v období od 12. 8. do 9. 9. 2024. Zjišťovací posudek Institutu ze dne 28. 1. 2025 bazíruje na tom,

že žalobce trpí pouze lehkou poruchou kvalifikovanou dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., která má sice dopad na pracovní schopnost, ale ten neodpovídá žádnému stupni invalidity. Byla doporučena změna pracovního zařazení pro dodržení režimu vertebropatů. Posudek Institutu ze dne 25. 3. 2025 oproti tomu hodnotí dopady na pracovní schopnost žalobce podle téhož ustanovení vyhlášky na horní hranici zvolené položky (20 %) a vzhledem ke vlivu na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti zvyšuje míru poklesu pracovní schopnosti na 30 %.

20. Krajský soud nechal vypracovat **posudek** PK MPSV, pracoviště v Brně ze dne 4. 12. 2025. Z tohoto posudku vyplývá, že komise zasedala ve složení předsedy a dalšího lékaře z oboru neurologie, jakož i tajemnice komise. Žalobce byl při jednání PK MPSV přítomen a byl vyšetřen přítomnými lékaři. PK MPSV vycházela dále z kompletní zdravotnické dokumentace praktického lékaře, nálezů obsažených v posudkovém spisu, nálezů předložených v námitkovém řízení. Z vyšetření přisedícím neurologem plyne, že byly zjištěny iritace, dorsalgie, stoj s oporou dvou trekových holí. Byla patrná aplanace úseků LS a Th páteře, v oblasti LS reflexní změny kožní a svalové, záklon jen naznačen, anteflexe vázne i pro držení holí, patrná středně těžká až těžká porucha statodynamiky páteře, na paty špiče se obtížně postaví, dominuje porucha chůze inkongruentního a inkonzistentního charakteru. Bez dopomoci dvou trekových holí je chůze prakticky nemožná a tento stav je v korelaci s diagnostikovanou funkční poruchou chůze.
21. V posudkovém zhodnocení PK MPSV shrnula veškerou doloženou zdravotnickou dokumentaci včetně lékařských zpráv předložených žalobcem v soudním řízení (především lékařské zprávy připojené k žalobě (zprávu FN USA ze dne 21. 8. 2025 a zprávu MUDr. V. ze dne 14. 8. 2025). Jsou obsáhle citovány také nálezy z neurologie MUDr. M. (3. 6. 2024, 21. 8. 2025) a neurochirurgie MUDr. P. (23. 4. 2025, 13. 10. 2025), jakož také nálezy revmatologické.
22. Podle názoru komise byl k datu vydání napadeného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bolestivý syndrom páteře, se středně těžkým funkčním postižením. Jedná se o zdravotní postižení podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1c) k vyhlášce 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 % (rozmezí 30 - 40 %). Žalobce je tedy invalidní v prvním stupni invalidity, a to ode dne 18. 12. 2024.
23. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 24. 2. 2026 za účasti zástupkyně žalobce a zástupkyně žalované v omluvené nepřítomnosti žalobce. Krajský soud shrnul obsah napadeného rozhodnutí, soudního spisu a konstatoval obsah správních spisů. Zástupkyně žalobce trvala na žalobě a setrvala na žalobním petitu. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě. K obsahu správního spisu neměli zástupkyně účastníků námitky. Krajský soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 4. 12. 2025 a dal účastníkům možnost k vyjádření k výsledkům dokazování. Zástupkyně žalobce k výsledku dokazování uvedl, že souhlasí se závěry posudku PK MPSV. Zástupkyně žalované sdělila, že proti závěrům posudku PK MPSV nemá námitky. Jelikož účastníci neměli další návrhy na dokazování, krajský soud je ukončil a po vyslechnutí konečných návrhů, v nichž žalobce setrval na petitu své žaloby a žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu, přistoupil k vyhlášení rozsudku ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

24. Žaloba je důvodná.

25. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 ZDP, který ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 ZDP platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
26. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek PK MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 Ads 219/2017-28, ze dne 28. 2. 2020, č. j. 3 Ads 214/2019-30, či ze dne 26. 10. 2020, č. j. 3 Ads 289/2019-34; rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
27. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky potom spočívá v tom, aby se lékařský posudkový orgán vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnil (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012-16, či ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013-19). Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí, ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i pořízením tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již

nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37).

28. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
29. Krajský soud vyhodnotil námitky žalobce proti napadenému rozhodnutí ve světle zjištěného skutkového stavu, který byl doplněn provedeným důkazem posudkem PK MPSV ze dne 4. 12. 2025. Posudek je z hlediska svých podkladů založen na posudkovém spisu Institutu, relevantních lékařských zprávách z revmatologie a neurologie, a také na vyšetření žalobce při jednání komise odborným neurologem. PK MPSV také měla k dispozici zdravotnickou dokumentaci praktické lékařky. Žalobce úplnost posudku PK MPSV nijak nerozporoval a neučinila tak ani žalovaná. Předložený posudek PK MPSV splňuje všechny podstatné formální náležitosti ve smyslu citované vyhlášky o posuzování invalidity a z hlediska svých podkladů je celistvý a úplný.
30. Ohledně přesvědčivosti předloženého posudku PK MPSV krajský soud vycházel z toho, že na rozdíl od posudku lékaře vypracovaného v námitkovém řízení i zjišťovacího posudku Institutu bylo při jednání PK MPSV provedeno vyšetření žalobce přísedícím neurologem, při němž byla ověřena a konstatována porucha chůze, která byla dokladována lékařskými zprávami z neurologie, neurochirurgie a revmatologie. Tomuto zjištění odpovídá též posudková kvalifikace provedená podle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro něž se stanovuje rozmezí 30 – 40 %. PK MPSV hodnotila pokles pracovní schopnosti ve středu daného rozpětí v míře 35 %. Ačkoliv posudkové zhodnocení sestává téměř výhradně z narativní části, krajský soud vzhledem k absenci námitek proti závěrům tohoto posudku považuje tento posudek za přesvědčivý.
31. I bez explicitní posudkové argumentace je patrné, že PK MPSV hodnotila bolestivý páteřní syndrom jako středně těžké funkční postižení především ve vztahu k dokumentované poruše chůze, přičemž relevantní je i poslední profese vykonávaná žalobcem (dělník – mechanik). Již posudek v námitkovém řízení určil pokles pracovní

schopnosti žalobce na hranici prvního stupně invalidity, nicméně ještě stále kvalifikoval postižení žalobce pouze jako lehké.

32. Souhrnně vzato krajský soud uvádí, že jelikož závěry PK MPSV žalovaná nijak účinně nezpochybnila, krajský soud je vzal jako klíčový důkaz v otázce invalidity žalobce. To znamená, že žalobce byl nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale již ode dne 18. 12. 2024 (tzn. ode dne podání žádosti o invalidní důchod). Žalobce tedy je invalidní v prvním stupni invalidity s poklesem pracovní schopnosti 35 % (první stupeň invalidity). Žalovaná tedy zjistila skutkový stav věci nesprávně, a proto napadené rozhodnutí nemůže v soudním přezkumu obstát.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

33. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí spočívalo na chybném zjištění otázky invalidity žalobce, krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.], jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.
34. Pro další řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu, jakož i z výsledků dokazování provedeného v otázce invalidity v soudním řízení (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). V soudním řízení bylo prokázáno, že invalidita žalobce v I. stupni vznikla ode dne 18. 12. 2024 a trvala i k datu vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaná je tudíž povinna rozhodnout znovu o nároku na invalidní důchod žalobce a v případě jeho přiznání také rozhodnout o doplatku invalidního důchodu za dobu, po kterou jej žalobce nepobíral, ačkoliv byl invalidní v I. stupni.
35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl tak, že úspěšnému žalobci nepřiznal žádnou náhradu nákladů řízení, neboť o jejich přiznání nežádal a žádné podstatné náklady mu v řízení nevznikly. Žalovaná nebyla v řízení úspěšná a právo na náhradu nákladů řízení jí nepřísluší ex lege (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).
36. Krajský soud ve výroku III. tohoto rozsudku také rozhodl o odměně a náhradách ustanoveného zástupce (byl ustanoven na základě usnesení zdejšího soudu ze dne 25. 8. 2025, č. j. 33 Ad 18/2025-36). Soud započítal ustanovenému zástupci čtyři úkony spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, doplnění žaloby a účasti zástupce na soudním jednání v sazbě dle novelizovaného znění advokátního tarifu ode dne 1. 1. 2025 (§ 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bod 5 advokátního tarifu v platném a účinném znění), tedy čtyřikrát 4 620 Kč, což činí 18 480 Kč. K tomu náleží čtyřikrát režijní paušál ve výši 450 Kč, tedy celkem 1 800 Kč. Jelikož ustanovený zástupce je plátcem DPH, což soudu osvědčil, zvýšil krajský soud odměnu i náhrady o částku připadající na tuto daň (22 %). Celkem náleží ustanovenému zástupci odměna za zastupování včetně příslušných náhrad částka 24 741,60 Kč, která mu bude vyplacena za podmínek výroku III. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. února 2026

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce